

Korach: 1 Samuel 11:14-12:22

Background

<p>When Samuel grew old, he appointed his sons judges over Israel. The name of his first-born son was Joel, and his second son's name was Abijah; they sat as judges in Beer-sheba. But his sons did not follow in his ways; they were bent on gain, they accepted bribes, and they subverted justice. All the elders of Israel assembled and came to Samuel at Ramah, and they said to him, "You have grown old, and your sons have not followed your ways. Therefore appoint a king for us, to govern us like all other nations." Samuel was displeased that they said "Give us a king to govern us." Samuel prayed to the LORD, and the LORD replied to Samuel, "Heed the demand of the people in everything they say to you. For it is not you that they have rejected; it is Me they have rejected as their king.</p>	<p style="text-align: right;">שמואל א ח' (א) וַיְהִי כַאֲשֶׁר זָקֵן שְׁמוּאֵל וַיִּשֶׂם אֶת בְּנָיו שְׁפָטִים לְיִשְׂרָאֵל. (ב) וַיְהִי שֵׁם בְּנוֹ הַבְּכוֹר יוֹאֵל וְשֵׁם מְשֻׁנְהוֹ אַבְיָה שְׁפָטִים בְּבֶאֱר שֶׁבַע. (ג) וְלֹא הִלְכוּ בְנָיו בְּדַרְכּוֹ וַיִּטּוּ אַחֲרַי הַבָּצַע וַיִּקְחוּ שֹׁחַד וַיִּטּוּ מִשְׁפָּט. (ד) וַיִּתְקַבְּצוּ כָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה. (ה) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲנֵה אֶתָּה זֹקֵן וּבְנֶיךָ לֹא הִלְכוּ בְּדַרְכֶיךָ עִתָּה שִׁימָה לָנוּ מֶלֶךְ לְשֹׁפְטֵנוּ כְּכָל הַגּוֹיִם. (ו) וַיִּרַע הַדָּבָר בְּעֵינָיו שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תְּנֵה לָנוּ מֶלֶךְ לְשֹׁפְטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל י"י. (ז) וַיֹּאמֶר י"י אֶל שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכָל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֶתָּךְ מֵאֲסוּ כִּי אֶתִּי מֵאֲסוּ מִמֶּלֶךְ עָלֵיהֶם.</p>
---	--

Inaugurating the Monarchy in Gilgal: 1 Samuel 11

<p>Samuel said to the people, "Come, let us go to Gilgal and there inaugurate the monarchy." So all the people went to Gilgal, and there at Gilgal they declared Saul king before the LORD. They offered sacrifices of well-being there before the LORD; and Saul and all the men of Israel held a great celebration there.</p>	<p>(יד) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם לְכוּ וְנִלְכָה הַגִּלְגָל וְנִחַדַּשׁ שָׁם הַמְּלוּכָה. (טו) וַיִּלְכוּ כָל הָעָם הַגִּלְגָל וַיִּמְלְכוּ שָׁם אֶת שְׂאוּל לִפְנֵי י"י בַּגִּלְגָל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם זִבְחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי י"י וַיִּשְׂמַח שָׁם שְׂאוּל וְכָל אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד מָאֵד. רד"ק שמואל א י"א:י"ד</p>
--	---

ונחדש שם המלוכה – לפי שבפעם הראשונה מקצתם בזוהו ואמרו "מה יושיענו זה", עכשיו נתרצו כלם מפני התשועה שבאה על ידו במלחמת נחש. ואמר שמואל לחדש המלוכה בגלגל לכבוד הארון ואהל מועד שהיו שם מתחלה כשבאו לארץ; לפיכך היו מכבדים אותו המקום, אף על פי שעתה לא היה שם כי בנוב היה.

Previously some of them had maligned him saying "how can this one deliver us?" Now they were all reconciled because of the victory he delivered in the battle against Nahash. Samuel spoke of inaugurating the monarchy in Gilgal out of respect for the Ark and the Tabernacle that resided there, initially, when they entered the land. That is why they revered that place, although at this moment in time the ark was in Nob

יהושע פרק ה (ט) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל יְהוָה הַיּוֹם גְּלוּתִי אֶת חֲרַפַּת מִצְרַיִם מֵעַלְיָכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִלְגָל עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

And the LORD said to Joshua, "Today I have **rolled away from you the disgrace of Egypt.**" So that place was called Gilgal, as it still is.

The People Acknowledge Samuel's Righteousness: 1 Samuel 12

Then Samuel said to all Israel, "I have yielded to you in all you have asked of me and have set a king over you. Henceforth the king will be your leader. "As for me, I have grown old and gray—but my sons are still with you—and I have been your leader from my youth to this day. Here I am! Testify against me, in the presence of the LORD and in the presence of His anointed one: **Whose ox have I taken, or whose ass have I taken? Whom have I defrauded** or whom have I robbed? From whom have I taken a bribe to look the other way? I will return it to you." They responded, "You have not defrauded us, and you have not robbed us, and you have taken nothing from anyone." He said to them, "The LORD then is witness, and His anointed is witness, to your admission this day that you have found nothing in my possession." They responded, "He is!"

(א) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל הֲנֵה שָׁמַעְתִּי בְקִלְכֶם לְכָל אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לִי וְאִמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ. (ב) וְעַתָּה הֲנֵה הַמֶּלֶךְ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וְאֲנִי זִקְנָתִי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַנֶּם אִתְּכֶם וְאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִנְעָרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. (ג) הֲנִנִי עֲנוּ בִי נֶגֶד יְיָ וְנֶגֶד מְשִׁיחוֹ אֵת שׂוֹר מִי לְקַחְתִּי וְחִמּוֹר מִי לְקַחְתִּי וְאֵת מִי עֲשַׁקְתִּי אֵת מִי רְצוֹתִי וּמִיֵּד מִי לְקַחְתִּי כֶּפֶר וְאֲעֲלִים עֵינַי בּוֹ וְאֲשִׁיב לָכֶם. (ד) וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשַׁקְתָּנוּ וְלֹא רְצוֹתָנוּ וְלֹא לְקַחְתָּ מִיֵּד אִישׁ מֵאוֹמָה. (ה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד יְיָ בְּכֶם וְעַד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מִצְאָתֶם בְּיָדִי מֵאוֹמָה וַיֹּאמֶר עַד.

במדבר פרשת קרח פרק טז (טו) וַיַּחַד לְמֹשֶׁה מָאֵד וַיֹּאמֶר אֶל יְקֹזֵק אֶל תַּפְּנוּ אֶל מִנְחָתָם לֹא חִמּוֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׂאָתִי וְלֹא הִרְעֵתִי אֵת אֶחָד מֵהֶם:

דברי הימים א פרק ו

(יח) וְאֵלֶּה הָעֹמְדִים וּבְנֵיהֶם מִבְּנֵי הַקְּהָתִי הַיְמָן הַמְּשׁוֹרֵר בֶּן יוֹאֵל בֶּן שְׁמוּאֵל: (יט) בֶּן אֶלְקָנָה בֶּן יֶרֶחַם בֶּן אֶלְיָאֵל בֶּן תּוֹחַ: (כ) בֶּן צִיף צוּף בֶּן אֶלְקָנָה בֶּן מַחֲת בֶּן עֲמָשִׁי: (כא) בֶּן אֶלְקָנָה בֶּן יוֹאֵל בֶּן עֲזַרְיָה בֶּן צַפְנִיָּה: (כב) בֶּן תַּחַת בֶּן אֶסִיר בֶּן אַבְיָסוּף בֶּן קָרַח: (כג) בֶּן יָצְהָר בֶּן קָהָת בֶּן לֵוִי בֶּן יִשְׂרָאֵל:

ילקוט שמעוני ירמיה רצ"ב

"אם יעמוד משה ושמואל: זה לוי וזה לוי, זה בנה מזבח וזה בנה מזבח, זה מלך על ישראל ויהודה, וזה מלך על ישראל ויהודה, זה הקריב וזה הקריב, זה בקריאה וזה בקריאה, זה בהנני וזה בהנני. ולמה הוא מעלה שני נביאים הללו מכל הנביאים? על ידי שלא נטלו שחד; שאלולא כן, לא היה להם כח לעמוד כנגד ישראל להוכיחן. ומה אמר להם שמואל? "הנני ענו בי נגד ה' ונגד משיחו" וגו', משה אמר "לא חמור אחד מהם נשאתי" וגו':

"Were Moses and Samuel to stand before me" (Jer. 15:1). Each was a Levite, each built an altar, each ruled over Israel and Judah, each offered a sacrifice, each was summoned, each replied "here I am." Why were these two named of all the prophets? Because they accepted no bribes, for were it otherwise, they would not have had the strength to stand up to Israel and to rebuke them. Samuel said: "Testify against me, in the presence of the LORD and in the presence of His anointed one," and Moses said: "I have not taken even a single donkey from them."

Samuel's Words of Rebuke

<p>Samuel said to the people, "The LORD [is witness], He who appointed Moses and Aaron and who brought your fathers out of the land of Egypt. Come, stand before the LORD while I cite against you all the kindnesses that the LORD has done to you and your fathers. "When Jacob came to Egypt,...your fathers cried out to the LORD, and the LORD sent Moses and Aaron, who brought your fathers out of Egypt and settled them in this place. But they forgot the LORD their God; so He delivered them into the hands of Sisera the military commander of Hazor, into the hands of the Philistines, and into the hands of the king of Moab; and these made war upon them. They cried to the LORD, 'We are guilty, for we have forsaken the LORD and worshiped the Baalim and Ashtaroth. Oh, deliver us from our enemies and we will serve You.' And the LORD sent Jerubbaal and Bedan and Jephthah and Samuel, and delivered you from the enemies around you; and you dwelt in security. But when you saw that Nahash king of the Ammonites was advancing against you, you said to me, 'No, we must have a king reigning over us'—though the LORD your God is your King. "Well, the LORD has set a king over you! Here is the king that you have chosen, that you have asked for. "If you will revere the LORD, worship Him, and obey Him, and will not flout the LORD's command, if both you and the king who reigns over you will follow the LORD your God, [well and good]. But if you do not obey the LORD and you flout the LORD's command, the hand of the LORD will strike you as it did your fathers.</p>	<p>(ו) וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל הָעָם יְיָ אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אֶהֱרֹן וְאֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. (ז) וְעַתָּה הִתְיַצְבוּ וְאֲשַׁפְטָה אֹתְכֶם לִפְנֵי יְיָ אֵת כָּל צְדָקוֹת יְיָ אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּכֶם וְאֵת אֲבוֹתֵיכֶם. (ח) כְּאֲשֶׁר בָּא יַעֲקֹב מִצְרַיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל יְיָ וַיִּשְׁלַח יְיָ אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אֶהֱרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת אֲבֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיֵּשְׁבוּ בְּמִקּוֹם הַזֶּה. (ט) וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֶתְּכֶם בְּיַד סִיסְרָא שֶׁר צָבָא חֲצוֹר וּבְיַד פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחָמוּ בָּם. (י) וַיִּזְעַקוּ אֶל יְיָ [וַיֹּאמְרוּ] (וַיֹּאמֶר) חֲטֹאוֹנוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת יְיָ וְנָעַבְדָּה אֶת הַבְּעָלִים וְאֵת הָעֲשֻׁתְרוֹת וְעַתָּה הִצִּילָנוּ מִיַּד אִיְבֵינוּ וְנָעַבְדְּךָ. (יא) וַיִּשְׁלַח יְיָ אֶת יִרְבֵּעֵל וְאֶת בְּדַן וְאֶת יַפְתָּח וְאֶת שְׂמוּאֵל וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד אִיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ בְּטָח. (יב) וַתֵּרְאוּ כִּי נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִּי מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִלִּפְנֵיכֶם. (יג) וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בָּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְיָ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ. (יד) אִם תִּירְאוּ אֶת יְיָ וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ וְשָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרוּ אֶת פִּי יְיָ וְהִיתֶם גַּם אִתְּם וְגַם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם אַחַר יְיָ אֱלֹהֵיכֶם. (טו) וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּ בְּקוֹל יְיָ וּמְרִיתֶם אֶת פִּי יְיָ וְהִיתָה יַד יְיָ בְּכֶם וּבְאֲבֹתֵיכֶם.</p>
---	--

מדין, עמלק, ובני קדם	דבורה וברק	ירבעל (גדעון)	סיסרא
פלשתים	שמשון	בדן	פלשתים
עמון	אהוד	יפתח	מואב
		שמואל	[עמון]

שופטים פרק ח

(כב) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל גִּדְעוֹן מִשְׁלַח בְּנוֹ גַם אֶתָּה גַם בְּנֶךְ גַם בְּנֵי בְנֶךְ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדְיָן: (כג) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם גִּדְעוֹן לֹא אֲמַשִּׁל אֲנִי בְכֶם וְלֹא יִמְשַׁל בְּנֵי בְכֶם יִקְוֶה יִמְשַׁל בְּכֶם:

Then the men of Israel said to Gideon, "Rule over us—you, your son, and your grandson as well; for you have saved us from the Midianites." But Gideon replied, "I will not rule over you myself, nor shall my son rule over you; the LORD alone shall rule over you."

ר"י קרא

אלא נראה לי זה פתרונו: אלו ג' אומות קשות הזכיר על שם כל צדקות י"י אשר עשה (שמואל א י"ב:ז) אתם שנתנם ביד ישראל, אך אותם השופטים לא הזכיר שמואל מרוב ענותנותו, שלא שקל עצמו אפילו כנגד **דבורה** לפי שהיתה נביאה ושופטת ועשירה ואף לא כנגד **אהוד** בן גרא בן הימיני איש מיוחס והגון שבחרוהו ישראל לשופט שנאמר ויקם י"י להם מושיע את אהוד (שופטים ג:ט"ו) ושלחו בידו מנחה לעגלון (שופטים ג:ט"ו) והרגו והושיעם מידו. אלא שקל עצמו כנגד **גדעון** שלא נבחר תחילה לשופט ואומר ויריבון אתו בחזקה (שופטים ח:א'), וכן **בשמון** ויאסרוהו בשנים עבותים (שופטים ט"ו:ג'), וכן **ביפתח** שאמרו לו אחיו בן אשה אחרת אתה (שופטים י"א:ב'), ולא נבחר לשופט, אלא זקני גלעד המליכוהו בשעת הדחק. ואף אני הושעתי אתכם מיד פלשתים (שמואל א ז:ג') ולמה חרפתם אתי לשאול לכם מלך בימי, מה שאין כן בשאר השופטים.

A Sign; The People's Confession

<p>"Now stand by and see the marvelous thing that the LORD will do before your eyes. It is the season of the wheat harvest. I will pray to the LORD and He will send thunder and rain; then you will take thought and realize what a wicked thing you did in the sight of the LORD when you asked for a king." Samuel prayed to the LORD, and the LORD sent thunder and rain that day, and the people stood in awe of the LORD and of Samuel. The people all said to Samuel, "Intercede for your servants with the LORD your God that we may not die, for we have added to all our sins the wickedness of asking for a king."</p>	<p>(טז) גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר י"י עשה לעיניכם. (יז) הלא קציר חטים היום אקרא אל י"י ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני י"י לשאול לכם מלך. (יח) ויקרא שמואל אל י"י ויתן י"י קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את י"י ואת שמואל. (יט) ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל י"י אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך.</p>
---	--

במדבר פרשת קרח פרק טז (כח) ויאמר משה בזאת תדעו כי יקוק שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: (כט) אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יקוק שלחני: (ל) ואם בריאה יברא יקוק ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יקוק: (לד) וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ:

And Moses said, "By this you shall know that it was the LORD who sent me to do all these things; that they are not of my own devising: if these men die as all men do, if their lot be the common fate of all mankind, it was not the LORD who sent me. But if the LORD brings about something unheard-of, so that the ground opens its mouth and swallows them up with all that belongs to them, and they go down alive into Sheol, you shall know that these men have spurned the LORD." ... All Israel around them fled at their shrieks, for they said, "The earth might swallow us!"

Samuel's Words of Caution

But Samuel said to the people, "Have no fear. You have, indeed, done all those wicked things. Do not, however, turn away from the LORD, but serve the LORD with all your heart. Do not turn away to follow worthless things, which can neither profit nor save but are worthless. For the sake of His great name, the LORD will never abandon His people, seeing that the LORD undertook to make you His people.

(כ) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם אַל תִּירְאוּ אֶתְכֶם עָשִׂיתֶם אֵת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת אֲדָאֵל תְּסוּרוּ מֵאַחֲרַי יְיָ וְעַבְדֶּתֶם אֵת יְיָ בְּכֹל לְבַבְכֶם. (כא) וְלֹא תְסוּרוּ כִּי אַחֲרַי הִתְהוּ אֲשֶׁר לֹא יוֹעִילוּ וְלֹא יִצְלוּ כִּי תִהְיוּ הִמָּה. (כב) כִּי לֹא יִטֵּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לְעָם.

תהלים פרק צד

(יד) כִּי לֹא יִטֵּשׁ יְקֹקֵךְ עַמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב: